

poljske „predmestne narodne pesmi“ in prihaja do zaključka, da najbolj poetični stan v mestu so — zidarji. Ti imajo res tudi največ svojih pesmi. V drugih stanovih se redko dobi priložnost za zlaganje pesmi. Trgovec v prodajalnici nima časa za poezijo, krojači, čevljarji in drugi rokodelci tudi nimajo miru, ampak morajo vedno občevati s strankami. Zidar pa visi med nebom in zemljo visoko zgoraj v zraku kakor ptič. Z nikomur ne govori, ampak mirno poklada opeko na opeko. In pri tem se mu porajajo pesniške misli — najizbornejši izdelki borne mestne poezije.

Slovanske starožitnosti. Letopis, ki se bavi izključno le s starožitnostmi slovanskega rodu, je „Światowit“ (Rocznik poświęcony archeologii przeddziewowej i badaniom pierwotnej kultury polskiej i słowiańskiej). Izdaje ga E. Majewski v Varšavi.

Etnografsko razstavo so priredili lansko leto Poljaki v Skawini. Razstavljene so bile narodne noše, ne le sedanje, ampak tudi take, ki so jih nosili Poljaki še pred sto leti, stare listine, obrtni izdelki, izkupine, narodni ornamenti itd.

Vseslovanska umetno - obrtna razstava v St. Peterburgu l. 1904. bo imela ta glavni namen, da stopi Rusija v trgovskem, obrtnem in umetniškem oziru v ožjo zvezo z drugimi slovanskimi narodi. Zato se snujejo povsod pomožni razstavniki odbori, ki bodo preskrbovali udeležbo vseh slovanskih rodov na razstavi. Razstava ima podati jasen pregled čez gospodarski in kulturni položaj vsega slovanstva. Zato želi razstavniki odbor, da bi se mu pošiljali poleg prirodnih pridelkov vsi izdelki, ki spadajo v obrt ali umetnost. Iz darovanih ali nakupljenih predmetov se bo osnoval „Vseslovanski muzej“. Odbor želi, da se mu pošiljajo tudi zbirke raznih literarnih del in pregledni spisi o gospodarskem položaju posameznih dežel.

Apollon Aleksandrovič Majkov, eden največjih slavjanofilov, je umrl 17. oktobra preteklega leta v Moskvi v 76. letu svoje starosti. Bil je najboljši učenec slavista Bodjanskega. Znanstveno ime si ji pridobil z disertacijo „Istorija Serbskago jazyka po pamjatuikom, pisannym kirilliceju, v svjazi s istorijeju naroda“, ki je izšlo v tisku l. 1857. Majkov je bil že naslednjega leta profesor ruskega jezika in slovstva v Moskvi. Bil je vnet pristaš slavjanofilske ideje in je delal na to, da bi se tudi pri drugih Slovanih razširilo razkolno pravoslavlje. Zato se je posebno potegoval za Srbe. Med berlinskim kongresom je pisal v liste vnete članke v srbskem smislu, kateri so marsikaj pripomogli, da se je Rusija tako odločno potegnila za Srbijo. Vabil je tudi srbske dijake v Moskvo, da se vzgoje v ruskem in pravoslavnem smislu.

Zgodovinska drama v Rusiji prospeva tudi v sedanjem času, ko na zapadu veje v literaturi čisto nasproten veter. Priznanje so si pridobile sledeče novejšje zgodovinske drame: Alekseja Tolstega „Car Feodor Joannovič“, V. Krylova „Petr Velikij“, A. S. Suvorina „Dmitrij Samozvanec i carevna Ksenija“ in Krylova „1812. god, otečestvennaja vojna.“

Rusko - slovanski obzornik. „St. Peterburgskoje blagotvoriteljnoje občestvo“ je začelo izdajati svoje „Izvēstije“. Urednik mu je g. V. N. Korabljov, kateri je bil nedavno tudi pri nas v Ljubljani kot odposlanec odbora za vseslovansko razstavo v St. Peterburgu l. 1904. „Izvēstije“ bo prinašalo poljudno-poučne članke iz zgodovine, književnosti, iz cerkvenega življenja in etnografije posameznih slovanskih narodov ter bo izhajalo po osemkrat na leto.

Ruski kružki so zdaj ustanovljeni na Dunaju, v Pragi, v Brnu, v Ljubljani, v Trstu, kjer poučuje Rusinja Oljga Nikolajevna Stepenko, v Gorici, v Prostejevu, v Ogrskem Gradišču in v Trnovi. „Moskovskoje Slavjanskoje Vspomagateljnoje Obščestvo“ je izjavilo, da priskrbi kružkom ruskih učiteljev, ako člani plačujejo gotovo vsoto.

Maloruski narodopis. Ukrajinsko „Ševčenkovo društvo“ v Lvovu je lani določilo več članov za etnografsko ekspedicijo med Hucule. J. Roždolskyj je nabiral narodne napeve, a jih ni takoj zapisaval, kakor so delali dosedanji nabiratelji narodnega blaga, ampak jih je — navijal na fonograf. Roždolskyj je na ta način nabral čez 1500 narodnih pesmi, v huculskih krajih 670, med njimi 220 lemških. (Lemci imajo svoje ime odtod, ker rabijo besedo *lem*, kakor Slovenci *le* v pomenu *samo*; drugi Malorusi rabijo besedi *liš* in *tiljko*). Doma jih piše z notami O. Ludkevych, kateri je že tako transponiral do tisoč pesmi. „Ševčenkovo društvo“ bo po končanem delu izdalo vse te pesmi, kakor tudi zbirko gališko-ruskih pregovorov in ljudskih legend.

P. A. Kulakovskij, kateri je Jugoslovonom znan po svoji doktorski disertaciji o „Ilirizmu“, za katero je dobil tudi častno nagrado Kotljarevskega, je bil imenovan za glavnega urednika „Praviteljstvennemu Vēstniku“. Bil je doslej profesor slavistike na varšavskem vseučilišču, a se je vedno zelo bavil s časopisjem.

Spomenik Rubinsteinu, slavnemu virtuozu in skladatelju, so postavili 14. nov. v peterburškem konservatoriju, katerega glavni ustanovnik je on. Pri tej priložnosti so priredili velik koncert, večinoma iz njegovih skladb.

Rusko novinstvo. Pred dvesto leti je začel izhajati v Moskvi prvi ruski časopis „Vēdomosti“ v „Gosudarjevem pečateljnem dvorcu“ ki je bil hkrati ustanovljen l. 1703. Ta obstoji še dandanes kot „Sinodalnaja tipografija“. Razna časnikarska društva in tiskovni zavodi pripravljajo za dvestoletnico slavnostna izdanja.

